

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 21. apríla 2011 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému **V. B. P. a spol.**, pre trestný čin týrania zverenej osoby podľa § 215 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a i., vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2 T 2/2004, o návrhu obžalovaného V. B. P. na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 trestná vec obžalovaného V. B. P. a spol., vedená na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2 T 2/2004, sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Okresného súdu Svidník predložil 4. apríla 2011 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh obžalovaného P. na odňatie veci a následné jej prikázanie buď niektorému okresnému súdu v Košiciach, popr. v Michalovciach.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Humennom ešte 15. augusta 2000 pod sp. zn. Pv 168/00 podala Okresnému súdu v Humennom obžalobu na V. B. P. a Mgr. N. L. pre trestný čin týrania zverenej osoby podľa § 215 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. (v znení účinnom do 31. augusta 1999) a pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody, podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že V. B. P. ako zástupca

riaditeľa D. a Mgr. N. L. ako riaditeľka tohto detského domova, v presne nezistené dni v období od druhej polovice mesiaca januára 1998 do konca mesiaca mája 1999 dávali pokyny podriadeným výchovným pracovníkom na umiestnenie chovancov na izbu č. X. v priestoroch detského domova, do tzv. samotky, ktorá bola vybavená mrežami na okne, nemala riadne umelé osvetlenie, nebola náležite vykurovaná, ani vybavená čo len najnutnejším hygienickým zariadením, nachádzala sa v nej iba poškodená posteľ bez podhlavníka, bez akejkoľvek prikrývky a detská postieľka, kam boli umiestňovaní chovanci a chovankyne z oddelenia maloletých matiek, ktorým bola nariadená Ústavná výchova na dobu jeden až desať dní pre rôzne výchovné problémy, čo bolo v príkrom rozpore nielen s platnými právnymi predpismi, medzinárodnými dokumentmi na ochranu práv detí, ale i s účelom, na ktorý bolo toto výchovné zariadenie zriadené a hrubým spôsobom bola obmedzovaná osobná sloboda chovancov, bol ohrozený ich ďalší telesný a psychický vývoj a navyše, umiestnenie v tzv. samotke za podmienok, ktoré boli v nej vytvorené, chovanci pociťovali ako ťažké príkorie.

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 3 Nto 2/03, z 30. januára 2003 podľa § 25 ods. 1 Tr. por. trestnú vec proti obžalovanému V. B. P. a spol. odňal Okresnému súdu Humenné a prikázal ju na ďalšie konanie Okresnému súdu Svidník (č. l. 579).

Tunajší súd uznesením z 23. augusta 2003, sp. zn. Ndt 58/03, rozhodol jednak o vylúčení niektorých sudcov Krajského súdu v Prešove, jednak trestnú vec obž. P. a spol. tomuto súdu neodňal ako druhostupňovému súdu.

Následne Krajský súd v Prešove dňa 26. novembra 2003 pod sp. zn. 3 Nto 4/03, rozhodol podľa § 25 ods. 1 Tr. por. a trestnú vec Okresnému súdu Svidník neodňal.

Uvedený krajský súd 27. februára 2006 pod sp. zn. 3 Nto 7/05, rozhodol o nevyhlúčení sudcu Okresného súdu Svidník JUDr. Š. B. z vykonávania úkonov v trestnej veci obžalovaného P. a spol. Obdobne rozhodol krajský súd aj dňa 12. júna 2006 (sp. zn. 6 Nto 2/06).

Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo 16. marca 2007, sp. zn. 2 T 2/04, bol obžalovaný P. uznaný za vinného pre trestný čin týrania zverenej osoby podľa § 215 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a pre trestný čin

obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody, obžalovaná Mgr. L. bola podľa § 226 písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 spod skutku oslobodená.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16. októbra 2007, sp. zn. 6 To 28/07, podľa § 253 ods. 3 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 2. októbra 2008, sp. zn. 3 Nto 11/08, opätovne rozhodol o nevyhlúčení sudcu JUDr. B. z vykonávania úkonov v trestnej veci obž. P. a spol.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 14. apríla 2009, nebola vec vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3 Ndt 7/2009 tomuto odňatá, na základe čoho opätovne Krajský súd v Prešove uznesením z 23. apríla 2009, sp. zn. 6 Nto 3/09, rozhodol o nevyhlúčení predsedu senátu a neodňatí veci Okresnému súdu Svidník.

O nevyhlúčení predsedu senátu JUDr. Š. B. opätovne rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením z 1. marca 2010, sp. zn. 6 Nto 1/10.

Obžalovaný B. P. v písomnom podaní z 10. marca 2011 žiadal, aby táto trestná vec bola odňatá a prikázaná okresnému súdu v Košiciach, najlepšie však v Michalovciach. V dôvodoch svojho návrhu namietal procesný postup súdov, hodnotil vykonané dokazovanie a poukázal na priet'ahy v konaní.

Toto podanie obžalovaného, predsedom senátu Okresného súdu Svidník vyhodnotené ako návrh na odňatie a prikázanie veci inému okresnému súdu podľa § 25 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, bolo dňa 4. apríla 2011 predložené tunajšiemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie veci Okresnému súdu Snina a jej prikázanie inému súdu v pôsobnosti iného krajského súdu zmysle § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. z **dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Inštitút odňatia a prikázania veci znamená prelomenie ústavnej zásady, že **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi** (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Za „dôležitý dôvod“ v zmysle vyššie citovaného ustanovenia podľa ustálenej súdnej praxe treba považovať aj zistenie takých konkrétnych skutočností, ktoré pre svoju závažnosť môžu opodstatňovať vznik pochybností o nezaujatosti príslušného súdu, znamenajúcej napokon vylúčenie všetkých sudcov tohto súdu - vrátane predsedu a podpredsedu - z rozhodovania.

V posudzovanej trestnej veci však žiadna skutočnosť, ktorá by mohla byť považovaná za dôležitý dôvod na odňatie veci zistená nebola. V celom procesnom spisovom materiáli sa nenachádzajú žiadne dôkazy, resp. skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybnosti o nezaujatosti sudcov vybavujúcich uvedenú vec. Nestačí iba vysloviť pochybnosti o zaujatosti zo strany obvineného. Pre postup podľa § 30 ods. 1 Tr. por. je potrebné tieto pochybnosti doložiť konkrétnymi dôkazmi, čo sa v prejednáwanej veci nestalo.

Nespokojnosť obžalovaného s vedením konania, pokiaľ sa domnieva, že boli porušované jeho procesné práva, s rozdielnym hodnotením dôkazov môže vyjadriť v prípadnom opravnom prostriedku proti rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegovanie veci inému súdu v zmysle § 25 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny dôležitý dôvod predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci v pôsobnosti Krajského súdu v Prešove.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. apríla 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová